

alle Folk, som skulle barberes hos en Barber, skulle have besørget det inden Kl. 10 Søndag Morgen. Der vil være saa mange, som ville komme til at gaa omkring og se mindre pæne ud om Søndagen. Man kan ikke henviser Folk til at lade sig barbere om Lørdagen, thi saa ville de dog ikke komme til at se rigtigt pæne ud om Søndagen. Man kan heller ikke henviser Folk til at staa tidligere op Søndag Morgen for at blive barberede. Det er jo netop en Del af Søndagshvilen at kunne ligge noget længere om Morgenen. Som Forholdene nu ere i Kjøbenhavn, viser det sig, at Barbererne have deres store Vanskeligheder ved at blive færdige med deres Kunder om Søndagen inden Kl. 12. Ganske vist skal Forholdet være det, at Folk navnlig komme i Tiden mellem Kl. 9½ og 12, men jeg tror ikke, at det ligger i Omstændigheder, hvorover man saadan uden videre er Herre, saa at man ved at sætte Lukketiden to Timer tidligere vilde være i Stand til at faa alle de Folk, der kunne komme mellem Kl. 10 og 12, til at komme paa et tidligere Tidspunkt, nemlig mellem Kl. 8 og 10. Jeg tror, at en Bestemmelse som denne navnlig i Begyndelsen vil være til stor Ulempe for alle dem, der ønske at barberes om Søndagen, og som ikke synes, at de have Raad til og maaske virkelig heller ikke have Raad til at lade Barberen komme hjem til sig, thi det maa vi huske paa, at en Bestemmelse som denne, at Barberstuerne lukkes Kl. 10, er en Bestemmelse, som i første Række over for Publikum rammer dem, som ikke have godt Raad. De, der have Raad, kunne sagtens blive barberede paa en sildigere Tid. De kunne blive barberede hjemme, og Forholdet bliver da det, at medens Barbererne skulle lukke Kl. 10 for dem, som ikke have Raad til at blive barberede hjemme, faar hverken Barberen selv eller hans Svende en Smule mere Fritid. De skulle saa bruge deres Tid til at spadserer rundt i Byen og besørge Hjemmebarbering, og det vil paa Grund af de dermed forbundne Vandringer tage betydelig længere Tid end Barbering paa selve Barberstuen. Bliwer dette Forslag til Lov, ville vi opleve, at Barberstuerne ere lukkede Kl. 10 og Gardinerne rullede ned, men at Barbererne og deres Svende dog ere i fuld Virksomhed ude i Byen for at barbere dem, der ville betale 25 eller 35 Øre, eller hvad det nu koster at blive barberet hjemme. Jeg tror, at man paa dette Omraade vil gøre vel i at blive staaende ved den nugældende Bestemmelse. Vil man

endelig gøre noget, der blev et Fremskridt paa dette Omraade, skulde det være at forbyde Barbererne at klippe og frisere i Forretningstiden om Søndagen til Kl. 12, saa vilde der blive betydelig mere Fart i det egentlige Barberarbejde.

Medens det af disse Udtalelser fremgaar, at der er adskillige Enkeltheder i Lovforslaget, som efter min Mening bør tages under nærmere Overvejelse, skal jeg meget gerne være villig til at forhandle og arbejde med det ærede Udvalg for om muligt at faa en Kodifikation af samtlige disse Lovbestemmelser, som opretholder, hvad der er rimeligt og rigtigt i den bestaaende Lovgivning, og samtidig gør de Fremskridt, som efter de foreliggende Tidsforhold kunne være tilraadelige. De øvrige ny Bestemmelser, der findes i dette Forslag, vedrøre, saa vidt jeg skønner, nærmest min ærede Kollega Indenrigsministeren, hvilket vistnok ogsaa er Tilfældet med det Spørgsmaal om Automater, der blev rejst af det ærede Medlem for Randers (Poul Rasmusen), et Spørgsmaal, der, saaledes som det blev rejst, angik Konkurrencen mellem de handlende indbyrdes, hvilket ikke ligger saa meget for Justitsministeren som for Indenrigsministeren. Jeg skal saa meget mindre berøre dette Spørgsmaal, som det vel nok tør siges, at Automaternes Virksomhed paa Helligdage ikke er egnet til at forstyrre den egentlige Kirke- og Helligdagsfred.

Indenrigsministeren (*Enevold Sørensen*): Medens det Lovforslag, der forelagdes i Fjor om Ændring i den nu bestaaende Helligdagsordning, kun angik Udsalgssteder og ikke berørte Fabrik- og Haandværksdrift, er der paa dette Lovforslag optaget Bestemmelse om, at i Fabrikker og paa fabrikmæssig drevne Værksteder skal alt Arbejde ophøre paa Helligdage, saaledes at den Udstrækning af Søndagslukningen, som i Fjor blev foreslaaet for handlende, nu ogsaa skal finde Sted for Fabrikker og fabrikmæssig drevne Værksteder, som for Tiden ere inde under Helligdagsordningen i Henhold til Loven af 1ste April 1891. I Almindelighed skal jeg udtale, at jeg ikke kan have noget principielt imod, at man, hvis man skulde enes om at gaa det Skridt videre ud over, hvad der foretoges ved Loven af 1891 med Hensyn til Søndagshvile for Udsalgssteder og Butikker, saa ogsaa tager Fabrikker og fabrikmæssigt drevne Værksteder med, saaledes, at den Forbindelse, hvori disse to forskellige Virksomheder bleve satte ved